

Episcopul vicar Varlaam Ploieșteanul numește Canonul Mare „un dialog dramatic”

Episcopul vicar Varlaam Ploieșteanul a oficiat miercuri, 10 aprilie 2019, slujba Canonului Mare al Sfântului Andrei Criteanul în Catedrala Patriarhală. Ierarhul a numit această slujbă specifică Postului Mare „un dialog dramatic al conștiinței creștinului cu sufletul său”.

Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul este oficiat de două ori în Postul Paștilor: în prima săptămână din Post – împărțit în patru zile în cadrul slujbei Pavecerniței Mari și miercuri, în a cincea săptămână, integral, în cadrul slujbei Utreniei zilei de Joi.

Preasfinția Sa și-a început omilia rostită miercuri seară cu textul unui Condac din Canonul Mare: „Suflete al meu, suflete al meu, scoală, pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și te vei tulbura. Scoală-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Care pretutindenea este și pe toate le împlinește”.

„Un dialog dramatic, un dialog plin de speranță

Deși l-a numit „un dialog dramatic”, Episcopul vicar patriarhal a adăugat că acest canon de pocăință este și „un dialog plin de speranță”.

„Speranță în iertarea și milostivirea lui Dumnezeu, un dialog cu Mântuitorul nostru Iisus Hristos căruia cel care citește sau ascultă canonul acesta îi mărturisește toate căderile sufletești”.

PS Varlaam Ploieșteanul a amintit că acest canon în versiunea din a cincea săptămână de Post este un dialog și cu doi din sfinții lui Dumnezeu, modele de pocăință:

„Un dialog cu Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca căreia i-am adresat 18 dintre troparele canonului din seara aceasta și prin care noi am lăudat-o pentru eroismul ei duhovnicesc de a se smulge din iadul cel mai de jos al păcatului și de a deveni o lumină, un dascăl al pocăinței și un sfânt pe care-l cinstește Biserica”.

„De asemenea, un dialog cu Sfântul Andrei Criteanul, autorul canonului, pe care cele nouă în tropare pe care i le-am adresat l-am rugat să mijlocească pentru noi înaintea lui Hristos cel Milostiv și Îndurat”, a adăugat ierarhul.

„Dialog cutremurător

„Acest dialog dramatic cu conștiința noastră proprie este cutremurător”, a continuat Preasfințitul Părinte Varlaam.

„Este o provocare pentru fiecare dintre noi deoarece ne recunoaștem în înfrângerea autorului”, a explicat Episcopul vicar patriarhal.

Revenind la Condacul „Suflete al meu”, Părintele Episcop vicar a spus despre Canonul Mare că se dorește a fi „un semnal de alarmă”, „o tragere de mână” a noastră a celor în care conștiința creștină a adormit.

„Suflete al meu, scoală!

„Dorește să ne trezească la învierea sufletească ca să împlinim fapte vrednice de pocăință mai ales în timpul Sfântului și Marelui Post ”, a continuat Preasfinția Sa amintind că trezvia este o temă centrală a Postului Mare.

În acest context, PS Varlaam a oferit exemplul fecioarelor înțelepte din „Pilda celor zece fecioare” (Matei cap. 25).

Ierarhul a insistat asupra necesității de a depăși comoditatea sau nebăgarea de seamă duhovnicească, adică „să luptăm împotriva somnului ca icoană a morții

sufletești”.

„Termenul acesta de somn se referă mai ales la indiferența, la nelucrarea sau la nebăgarea de seamă duhovnicească față de datoriile pe care un om trebuie să le îplinească în viața lui”.

Dialogul acesta dramatic care se consumă între conștiința creștinului și sufletul său păcătos, vrednic de pedeapsa veșnică, este tocmai o provocare la a reflecta cât de importantă este ținerea minții și inimii într-o stare de permanentă trezvie”.

„Să lucrăm pentru ridicarea sufletului nostru din acest somn al păcatului până nu devine moarte sufletească, înainte de moartea noastră trupească!”, a îndemnat la final ierarhul.